
Jyotirvidya Vivekah

ज्योतिर्विद्याविवेकः

Document Information

Text title : Jyotirvidya Vivekah

File name : jyotirvidyaVivekaH.itx

Category : misc, sahitya, article, pradIptakumArananda

Location : doc_z_misc_general

Author : (Copyright) Pradipta Kumar Nanda, Kendrapara, Orissa pknanda65 at gmail.com

Transliterated by : Pradipta Kumar Nanda

Proofread by : Pradipta Kumar Nanda

Acknowledge-Permission: (Copyright) Pradipta Kumar Nanda

Latest update : May 13, 2021

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

May 14, 2021

sanskritdocuments.org

ज्योतिर्विद्याविवेकः

लेखकः - नन्दप्रदीपकुमारः

सिद्धान्त-संछिता-छोराउपस्कन्धत्रयात्मने ।

नमो ज्योतिः स्वरूपाय निगमागमयक्षुषे ॥

छदं संस्कृतवाङ्मयं विश्ववाङ्मयसमुदाये मूर्धन्यमिति वयनं सर्वथा युक्तियुक्तं सत्यञ्च । अस्य सर्वाङ्गपूर्णा उलेवरं सर्वानपि विश्वजान् विस्मापयतीति नैवात्युक्तिः । वेदस्य षडङ्गेषु ज्योतिषं छि नयनमिति स्तिरीकृतम् । यथोक्तं भास्कराचार्यैः-

“वेदयक्षुः छिलेदं स्मृतं ज्योतिषं मुष्यता चाङ्गमध्येऽस्य तेनोच्यते ।
संयुतोऽपीतरैः कर्णनासादिति नैवात्युक्तिः यक्षुषाङ्गेन छीनो न छिञ्चित्तरः ” ॥

छति । अन्यत्र लगधेनापि अस्य श्रेष्ठत्वं प्रमाणीकृतम् । यथोक्तं-

“यथा शिषा मयूराणां नागानां मणयो यथा ।

तद्भवेदाङ्गशास्त्राणां ज्योतिषं मूर्ध्नि संस्थितम् ” ॥ (वे. ज्यौ। -४)

अनेन शुभाशुभफलकथनपुरःसरं शास्त्रमिदं मङ्गलपूर्णा वरीवर्ति । तिथिवारमुद्गुर्तादिकं ज्ञानुं यज्ञीयकार्ये उपयुक्तसमयनिर्धारणे य अस्य प्रयोजनं मुष्यमेव प्रतिभाति । निषिद्धेऽस्मिन् गगनमण्डले यानि तेजोमयानि ग्रह-नक्षत्रविम्बानि गतिमयानि दृश्यन्ते तानि समष्टिरूपेण ज्योतिः शब्देनोच्यन्ते । तेषु सदैक्यरूपगतीनि नक्षत्राणि । दैनिकभिन्नगतियुक्तानि तु ग्रहसंज्ञकानि ज्योतीषि भवन्ति । अन्यार्थेन सूर्यादीनां गतिरेवात्र ज्योतिः । ज्योतिस् शब्दान्मतवर्थायि

अथि प्रत्यये कृते ज्योतिषशब्दे निष्पन्नो जातः । तदधिकृत्य कृतो ग्रन्थो ज्यौतिषः सूर्यसिद्धान्तादिः । तदधीते तद्देव वा ज्यौतिषिकः । केचिज्ज्योतिर्विद्यारूपेऽर्थे ज्योतिषमिति शब्दं रुढमिति वदन्ति । आकाशीयज्योतिषु दृश्यादृश्यमानेषु केचन अमृतमयकिरणाः, केचिद्विषमयकिरणाः, अपरे केचिद्दुर्लभयन्त्रिकिरणाः, केचिच्च उभयधर्मछीनकिरणाः स्मृताः । अेवंविधनक्षत्रग्रहतरकादिज्योतिःपुञ्जानां स्थिति-गति-प्रभावादिवर्णनात्मकं भलु ज्योतिषशास्त्रं वेदाङ्गत्वेन स्थिरीकृतं भारतीयैः विद्भिः । मानवः सर्वदा सुषुप्तमिषलषति । तदीयं समस्तकार्यं सङ्कलं भवतु शुभे समये भवतु छत्यमिलाषं तस्य मनसि यदा जातं तदा तेन ज्योतिःशास्त्रम-वेधीकृतम् । केनोपायेन अनिष्टकारिण्यो दारुणा घटिकाः तं न निपातयेयुः तं प्रति आशंकां न सञ्चारयेयुः छति विषये कृस्नतया ज्ञानमधिगन्तुं तस्य सर्वदा छच्छा बलवती जाता, येन ग्रहादिजनितभाषाऽऽगमनात् प्रागेव

तत्प्रतिबन्धकृपकं ज्ञानं लब्धुं तेन सर्वदा संयेष्ट्य मानवज्ज्वने ज्यौतिषस्य आवश्यकता स्थिरीकृता निश्चिता । कस्मिन् समये का घटना घटेत्, कदा विपदः सम्भावनास्ति, कदा भाग्योदयो भवेत्, कदा रोगादिकं नश्यन्ति इत्यादिकं निम्नलिखितज्ञासायाः अन्तः केवलं ज्योतिषशास्त्रं हि करोति । अतस्मात्कारणात् वेदयक्षुःरूपमिदं शास्त्रं सर्वेषां मानवजातीनां कृते नितान्तं प्रियमस्ति ।

वैदिकसंखितेभ्यः ज्योतिःसूत्रं गृहीत्वा लगधनामा कश्चित्मुनिः प्राङ् अस्य शास्त्रस्योद्भावनां यकार । तत्प्रणितो वेदांगज्योतिषाभ्यो ग्रन्थः ज्योतिर्विधायाः प्रथमत्वेन स्थिरीकृतः । यतुर्णामपि वेदानां पृथक् पृथक् ज्यौतिषशास्त्रमासीत् । संप्रति सामवेदस्य ज्योतिषं नोपलभ्यते । ऋग्वेदस्य ज्यौतिषम् आर्यज्यौतिषम्, षट्त्रिंशत्पद्यात्मकम् । यजुर्वेदस्य याजुषज्यौतिषम्, ऊनयत्वारिशत्यपद्यात्मकम् । अथर्ववेदस्य आथर्वणज्यौतिषम्, द्विषष्ट्युत्तरशतपद्यात्मकम् । अत्रेतेषां त्रयाणां ज्योतिषाणां कर्तास्ति लगधायार्यो निःसन्देहः । कोऽयं लगधः ? इति विषयं वक्तुं संप्रति न कोऽपि सक्षमः । यद्भवतु यज्ञविधानाय इदं शास्त्रारम्भ इति भास्करायार्येण स्वीकृतम् । यज्योक्तं सिद्धान्तशिरोमण्यां-

“वेदास्तावत् यज्ञकर्मप्रवृत्ता यज्ञाः प्रोक्तास्ते तु कालाश्रयेण । शास्त्रादस्मात् कालभोधो यतः स्यात् वेदांगत्वं ज्यौतिषस्योक्तमस्मात् ” ॥ इति ज्योतिषशास्त्र प्रवर्तकाः सूर्यादयोऽष्टादश ऋषयः स्मर्यन्ते । यदुक्तं काश्यपसंखितायां नामानि-

“सूर्यः पितामहो व्यासो वसिष्ठोऽत्रिः पराशरः ।

कश्यपो नारदो गर्गो मरीचिर्मनुरेगिराः ॥

रोमशः पौलिशश्चैव अवनो यवनो भृगुः ।

शौनकोऽष्टादशाश्चैते ज्योतिःशास्त्रप्रवर्तकाः ” ॥

इति । शास्त्रमिदमतिपुरातनमस्ति । अस्य शास्त्रस्य मूलबीजानि वेदेषु दृष्टानि भवन्ति । तत्र- “अेका य मे तिस्रश्च मे पञ्च य मे सप्त य मे” “प्रातः जुडोति, सायं जुडोति” (तै०आ०-२/१/२) “अेकाष्टकायां वीक्षेरन् हुल्गुनीपूर्णाभासे दीक्षेरन्” (ता०ब्रा०-५/८/१७) इत्यादिषु मन्त्रेषु गणितादिसिद्धान्तानां वर्णनं मिलति ।

वेदांगभूतस्य ज्योतिर्विज्ञानस्य साहित्यं तु अतीव विशालम् । वेदांगज्यौतिषस्य पश्चात् ये आचार्याः अस्मिन् शास्त्रे कृतभूरिपरिश्रमाः कृतास्तेषु वराहमिहिरः, आर्यभट्टः, ब्रह्मगुप्तः, लल्लाचार्यः, उत्पलाचार्यः, श्रीपतिः, भोजदेवः, भास्कराचार्यः, केशवः, गणेशदैवज्ञः, ज्ञानराजः, कमलाकरादयश्च उदीयमाना भवन्ति । इमे आचार्याः ज्योतिषशास्त्रसम्बन्धीयान् उत्तमोत्तमान् ग्रन्थान् विरचितवन्तः । आर्येषु अष्टादशाचार्याः सिद्धान्तग्रन्थाः कृतवन्तः । अतदतिरिक्ताः गौरीजातकादि दैवग्रन्थाः, पराशर-जैमिनीकृताः आर्यग्रन्थाः, वराहमिहिरादिकृताः पौरुषग्रन्थाः दृष्टिपथे विलसन्ति ताम् ।

शास्त्रमिदं खंडितागणितजतकाभ्येषु त्रिषु भागेषु आत्मानं प्रकटीयकार । यज्ञादीनां प्राकृतविधानं समुचितकाले करणीयमिति निर्दिश्य शास्त्रोद्भावनां सर्वाद्यै वेदेषु निहितम् । यज्ञविधानस्य उपयुक्तं कालं निर्दिशति ज्योतिषम् । अतस्मादस्य कालविधायकमिति नामान्तरं श्रूतम् । यदुक्तमस्य महिम्नि-

“वेदस्य निर्मलं यक्षुः ज्योतिश्शास्त्रमकल्मषम् ।
विनैतदम्बिलं श्रौतं स्मार्तं कर्म न सिद्ध्यति” ॥

एति । ज्योतिषशास्त्रस्य विषयास्त्रयः । तन्त्रं संछिता डोरा येति । सिद्धान्तो नाम तन्त्रम् । एदं गणितशास्त्रं बीजगणितं पाटीगणितभेदेन द्विविधं त्रडगतिसम्बन्धीतम् । डोरा तु जतक-ताजिकभेदेन द्विविधा । एयमेव कृलितज्योतिषनाम्ना परिचिता । संछिताग्रन्थः कालयकं विवृणोति, मुडूर्तादिविषयान् उत्यापयति । तत्र सिद्धान्तग्रन्थेषु आर्षत्वेन सूर्यसिद्धान्तः प्रसिद्धः । पश्चात् आर्यभट्टस्य आर्यभटीयम्, लल्लस्य शिष्यधीवृद्धितन्त्रम्, वराडमिडिरस्य पञ्चसिद्धान्तिका, अरुणगुप्तस्य अरुणस्कुटसिद्धान्तः, श्रीपतेः सिद्धान्तशेखरः, भास्करस्य सिद्धान्तशिरोमणिः, गणेशस्य त्रडलाधवम्, कमलाकरस्य सिद्धान्ततत्त्वविवेकः, शतानन्दस्य भास्वतिः, सामन्तयन्द्रशेखरस्य सिद्धान्तदर्पणः प्रमुखाः सैद्धान्तिका ग्रन्थाः । डोराग्रन्थेषु बृडत्पराशरडोरा आर्षत्वेन सुविदितम् । वराडस्य बृडज्जतकम्, वैधनाथस्य जतकपारिजातः, नीलकण्ठस्य ताजिकनीलकण्ठी, शुवनाथस्य भावकुतूडलम्, गणेशस्य जतकालंकारः प्रधानाः ग्रन्थाः सन्ति । संछितातु भृगुसंछिता, कश्यपसंछिता, गर्गसंछिता, नारदसंछिता य आर्षाः । वराडस्य बृडत्संछिता, डल्याणवर्मणः सारावली, नारायणस्य मुडूर्तमार्तण्डः, रामस्य मुडूर्तचिन्तामणिः अेवं नरपतेः नरपतिजयचर्या स्वरोडयादि ग्रन्थाश्च मान्याः परिगणिताः । अेतदतिरिक्ताः डेरलमतप्रतिपाडकाः डेथन रमलचिन्तामणिः रमलामृतप्रभृतयो ग्रन्थाः, प्रश्रज्ञानसम्बलिताः ताजिकनीलकण्ठी, ताजिकभूषणपद्धतिः, ताजिकतन्त्रसारप्रभृतयश्च दृष्टिपथे विचरन्ति । शकुनशास्त्रं संछितास्कन्धभूतम् । अपि य डस्तरेभादिसम्बलितं सामुद्रिकशास्त्रं स्वरशास्त्रं, शिल्पकलासंयुक्तं वास्तुशास्त्रमपि ज्योतिर्विज्ञानेषु उपनिवद्धा अन्तर्भूताः दृश्यन्ते । निष्कर्षमेतत् एदं विज्ञानं प्रथमं अरुणाम्ना यज्ञप्रवर्तनाय सृष्टम् । शिष्यपरंपरानुसारेण बुधैर्गुडीतम् । तदेवार्यभट्टेन प्रकशितं वराडमिडिरेण य विवेचितमिति शास्त्रं संप्रति मानवजातीनामशेषकल्याणं साधयति, साधयिष्यति य । एत्यलं पल्लवितेन ।

— लेखकः - नन्दप्रदीपकुमारः

Written by Dr. Pradipta Kumar Nanda, Kendrapara, Orissa pknanda65 at gmail.com

Jyotirvidya Vivekah

pdf was typeset on May 14, 2021

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

